

בית המשפט העליון

בע"מ 2734/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: פלונית

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
תל אביב-יפו (כבי' השופטים ש' שוחט, נ' שילה וע' רביד) ב-
עמ"ש 1909-04-21 מיום 14.04.2021

תאריך הישיבה: ט"ו בסיון התשפ"א (26.5.2021)

בשם המבקש: עו"ד אלן עושרת; עו"ד מעין סבג; עו"ד קארין זוהר
בשם המשיבה: עו"ד אילן אוזן; עו"ד שמואל מורן; עו"ד גיתית נגה

החלטה

השופטת ע' ברון:

לאחר עיון בכתובים ושמיעת טיעוני באי כוח הצדדים, לא ראינו מקום ליתן רשות ערעור. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" ככלל תינתן מקום שבו מתעוררת שאלה עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או כאשר נראה שנגרם עיוות דין חמור למבקש. העניין שלפתחנו אינו עונה על אמות מידה אלה. שאלת תחולתו של חריג "ההשלמה" שבסעיף 13 (א) לתוספת לחוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים) התשנ"א-1991, היא עובדתית בעיקרה ותלויית נסיבות. כך גם במקרה זה שבו הכריע בית המשפט המחוזי על יסוד הנסיבות הקונקרטיות שלפניו – ובראשם ההסכם שבין הצדדים מיום 5.1.2021; ובלשון בית המשפט בהתייחסו להסכם: "במקרה דנן אף אם נקבל את טענת [המבקש] שהוא הסכים שהקטינים יישארו בישראל וישראל תהיה מרכז חייהם רק באופן זמני ומבלי לקבוע הגבלת זמן, הסכמה זו מושכת את השטיח מהאפשרות להפעיל את האמנה שכל מטרתה היא רק השבת המצב לקדמותו והחזרת הסטטוס קוו שהיה בטרם החטיפה. בעצם הסכמתו של [המבקש] שהקטינים יישארו בישראל ומוויתורו הברור והמפורש על השבתם המיידית לארה"ב, הרי ש[המבקש] הסכים לסטטוס קוו החדש שנוצר" (ההדגשה במקור, ע"ב').

ייאמר כי לא מצאנו שנפלה שגגה מלפני בית המשפט שעה שקבע כך. מדובר ביישום הלכה, גם אם המבקש אינו שבע רצון מהתוצאה. ויאמר עוד, כי דחיית התביעה שנשמכה על חוק אמנת האג, אין משמעה שהמחלוקת שבין הצדדים הגיעו לידי פתרון או הסדרה, לרבות לעניין משמורת הקטינים – ומחלוקת זו ואחרות יתבררו בכוא העת ובהליך מתאים.

סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית. לפנים משורת הדין, איננו עושים צו להוצאות.

ניתנה היום, ט"ו בסיון התשפ"א (26.5.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת